

**Brev till Sophie Elkan från
Selma Lagerlöf: 1905-1907 : L
84:1 - 129**

Lagerlöf, Selma,

HS L 84:1



Käraste.

Tack för brevet. Javisst du är mycket nöjd och det är mycket roligt och lättare, att du är det. Jag tycker mycket om henne och jag skulle minst skriva, att jag längtar, för det gör jag, men jag tycker att det låter så hyllande, då jag egentligen för närvarande är så rädd för henne och för alla människor. Det är mycket heligt i detta, jag förstår nog att han både talar samman då han skriver att han längtar och då han är rädd för att verka slig. Men jag skall inte vara rädd längre än några människor till, jag. Än väntar blir det skönt, då detta är ännu, då skall du få se på en riktigt bra och trofelig människas egen. Men det blir nog snart också.

Men när jag talar om mycket roligt för dig, som egentligen inte intresserar dig det minsta, och det är att Grossen Tier köst har fått plats som husförordningsrådet för ett studenthem i Lund. Det är ett hem för unga prästkandidater, som är inrättat i välgärnande syfte dels för att underlätta deras utgifter och dels för att de icke skola komma allt för mycket i beröring med världens andra. Men tänk dig Grossen med ibland 15 prästkandidater. Jag tror icke, att den rikaste fantasin kunde ha tänkt ut något mer paradisiiskt lämpligt. Jag är mycket glad åt detta, ty det var ju så tråkigt att ha något av människor ut i världen, då man ingen plats hade att vara vid. Men vi hoppas försöka att några af gossarna ska bli kvar i hemmet och gifta sig. Det vore ju den stora lyckan. (Tänk på att allt detta inte skall talas om ännu.)

Ja, jag tycker också mycket om att du gör för alldeles. Är det verkligen sant, att han icke har haft någon fritid på alla dessa år? Det var väl också bra, att Alalia har fått arbete i summan. Ja, jag tror verkligen också att för alldeles blir bra för dig som berättat, men mest gläder jag mig åt det för hennes skull. Han och Anna och och några till göra ju, att man riktigt att han ha

skickning för minniskorna.

Ja jag undrar hur det skall bli för Otterbooms, Tack för hälsningarna emellertid. Men kan ju bara önska, att han måtte få lefa. Det är så många andra sjuktävingar, som man tycker och undrar om det inte vara gäst och däckes finge traga den, men här med Hedvig är det ju nybarligen, så helt annorlunda. Tack icke skulle jag bli mycket glad om jag skulle någons gifva mig med elanens. Å leve oss väl!

Jag har också fått en liten notis om resan från Puccino. Det var väl bra att han var. Tyckte skulle jag störa honom med manuskript.

Vi ha nu fått bref från Johan. Han är nog mycket lycklig att vara ute på resa, skrifver tyvärr icke alls öfver sin uttan bara om naturerna, som måtte vara mycket otämlig dämboata vid Skilla kaperet. Det är väl dock hans mening att börja en liten tobakshandel där. Om det givogs du, om det lyckades! Det vore bättre för mig än alla förpattaranslag och skolspris. Emellertid är det ju en lycka att märka hur helt annan tanke är i hans bref än fönt. Han förefaller mig på nytt. Tänkt dig, att han är så värdig från Chicago att resan kostade 80 dollars.

Det är nog på grund af de där två bra Kapitlen, som jag någ i fjol, som jag är så lugn för din bok. Om jag vore din förbättringsare skulle jag säga att lägga den under pens uttan att ha läst den. Du var färdig, inuom du satte dig att skriva den och jag är bra glad, att det blef gjort. Men liket kommer och dylligt blir det väl att vätta på och det hoppas jag att vi ska få göra i goda och trefnad.

Nej nu kommer min lilla nyheter och pratet så jag kan icke mer. Jag tror verkligen icke på några revolutionärer i sin Europa braukt ruhe

Din Selma.